

formålet med denne regeringskonference egentlig er, og vi skal fastholde som politikere også, hvad perspektivet og visionen for denne regeringskonference er. Det er det, folk forventer af os, og det, Danmark er bedst tjent med.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil i min gennemgang skitsere, hvilke løsninger der tegner sig for en lang række danske interesseområder. Først de danske prioriteter dér, hvor vi har fremlagt forslag.

Vedrørende beskæftigelse er formandskabets forslag overordentlig positivt. Alle elementerne fra det danske forslag er medtaget i traktat-udkastet. Man kan sige, at beskæftigelsesafsnittet stort set er skrevet over det danske forslag.

Formandskabets traktatudkast imødekommer en række af elementerne i det danske miljøforslag. Det drejer sig om indsættelse af bæredygtig udvikling i formålsbestemmelserne, indsættelse af en tværgående bestemmelse om integration af miljøhensyn i andre politikker, indførelse med artikel 100 A, stk. 3, af, at også Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelser bør hvile på et højt beskyttelsesniveau. Præcisering af, at miljøgarantien i artikel 100 A, stk. 4, også omfatter Kommissionens retsakter. For tre af de fem danske miljøforslag går det rigtig godt. Regeringen kæmper fortsat hårdt for de to sidste forslag.

Fra dansk side er det positivt at konstatere, at også de danske ønsker til forbrugerbeskyttelse er klart afspejlet i formandskabets udspil.

Om åbenhed: Det er positivt at konstatere, at der er bred tilslutning til traktatfæstelse af både et generelt åbenhedsprincip og et princip om ret til aktindsigt. De danske ønsker om traktatbestemmelser, om åbne debatter i Rådet og offentliggørelse af afstemningsresultater har fået en mere skeptisk modtagelse. Her er det op ad bakke. Det er tvivlsomt, om det lykkes at få bestemmelser om dette med i den nye traktat. Overordnet må det ikke skygge over det positive i, at de to afgørende principper om åbenhed og aktindsigt traktatfæstes.

Hvad angår nærhed og nationale parlamenter peger alt i retning af to protokoller. For det første en protokolfæstelse af Edinburgh-konklusionerne om nærhed. For det andet en protokol om de nationale parlamenters rolle. Sidstnævnte afspejler i vidt omfang det danske forslag. Alt i alt en rigtig og en positiv udvikling vedrørende nærhed og nationale parlamenter.

Det er vanskeligt allerede nu at bedømme mulighederne på sigt for det danske forslag om

bekæmpelse af svig. Positivt er det, at formandskabet har medtaget svigproblematikken i sit ramedokument. Det danske forslag blev fremlagt på det rigtige tidspunkt. Efterfølgende er flere lande kommet på banen, og jeg må sige om dette punkt: Der er grund til optimisme.

Som det fremgår af det irske formandskabs udkast til en ny traktattekst, er man nået langt i forhandlingerne om ændringer i Traktatens afsnit om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der er almindelig enighed om oprettelse af en analyse- og planlægningsenhed. Der er ligeledes almindelig enighed om at placere enheden i Rådets generalsekretariat.

Spørgsmålet om at udpege en person, der skal repræsentere EU udadtil, er næsten på plads. Frankrig ønsker fortsat en politiker. De fleste øvrige lande, herunder Danmark, ønsker at oprette en generalsekretærstilling i Rådet, altså en embedsmandstype, der handler under instruktion af Rådet. Det er den model, formandskabet har foreslået.

Nogle lande ønsker vidtgående ændringer i den nuværende procedure i søjle 2. Danmark støtter en effektivisering af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik inden for rammerne af det mellemstatslige samarbejde. Formandskabet foreslår, at hovedreglen for beslutningstagen inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik bliver et kvalificeret flertal. Dog ikke når det drejer sig om vedtagelser af fælles aktioner og beslutninger med militær eller forsvarsmæssig dimension.

Der indføres samtidig en regel om, at der ikke vil blive foretaget afstemning, hvis et medlem af Rådet under henvisning til nationale, konkrete politiske årsager erklærer, at det agter at modsætte sig vedtagelsen af en afgørelse. I sådanne tilfælde skal et kvalificeret flertal kunne anmode om, at spørgsmålet henvises til stats- og regeringscheferne, der derefter træffer afgørelse med enstemmighed.

Danmark har i forhandlingerne afvist anvendelsen af kvalificeret flertal på området. Danmark er dog parat til at acceptere, at en fælles aktion kan vedtages, selv om et eller to lande ikke ønsker at deltage. Det er det, der går under navnet konstruktiv afståelse. Formandskabet har i sit udspil foreslået, at der indføres en model for konstruktiv afståelse ved vedtagelse af fælles aktioner og ved afgørelser med militære og forsvarsmæssige dimensioner.

Vedrørende søjle 2 vil særlig drøftelsen af sikkerhed og forsvar kræve yderligere indsats i